

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném s předsedkyně JUDr. Naděždou Řehákové a soudkyní JUDr. Ivankou Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Brentwood, s. r. o., IČO: 277 44 604**
se sídlem náměstí 28. října 1104/07, Brno – Černá pole
zastoupen Mgr. Simonou Hejdovou, advokátkou
se sídlem Koliště 13a, Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **Česká obuvnická a kožedělná asociace, IČ: 269 82 510**
se sídlem třída Tomáše Bati 5267, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 6. 2018, zn. sp. O-525387, č.j. O-525387//D17058332/2017/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

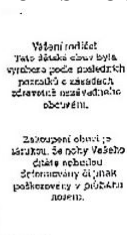
I. Předmět sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumáním v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „Úřad“) ze dne 15. 5. 2017, o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-525387

v provedení (dále též „napadená OZ“), na základě námitek České obuvnické a kožedělné asociace (dále též „namítající“ nebo „OZŘ“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného vyplynulo, že OZŘ uplatnila námitky proti přihlášce podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění do 31.12.2018 (dále též „ZOZ“) proti přihlášce shora uvedené napadené OZ žalobce jako přihlašovatele, neboť nebyla podána v dobré víře, kdy si přihlašovatel před jejím podáním musel být vědom, že OZŘ/namítající v souvislosti s certifikací zdravé dětské obuvi užíval a užívá své ochranné známky s motivem žirafy/žiráfky. Namítány byly kombinovaná ochranná známka č. 212805 v provedení

, č. 293615

a obrazová ochranná

známka č. 293614 v provedení

(dále též „namítané OZ“).

3. Úřad na základě provedeného porovnání napadeného označení s namítanými ochrannými známkami shledal, že po sémantické stránce budou spotřebitelé vnímat srovnávaná označení co do volby motivů ve spojení s dětskou obuví zcela shodně a stejně je také budou vyslovovat, tj. napadené označení prostřednictvím slovního prvku „žirafka“ a namítané ochranné známky prostřednictvím jednoduchého popisu dominantního obrazového prvku, tj. nejspíše taktéž jako „žirafka“, tedy shodně, popřípadě „žirafa“, což zní velmi podobně.
4. Dále Úřad přihlédl ke specifičnosti činnosti (certifikace zdravé dětské obuvi) poskytované namítajícím a přisvědčil jeho názoru, že pokud by stejným motivem (žirafy/žiráfky) byla označována či pod ním nabízena jakákoli obuv, která nenese certifikát namítajícího, mohlo

by docházet ke znevážení a věrohodnosti samotné certifikace zdravé obuvi provozované namítajícím pod jeho staršími OZ, obsahujícími známkový motiv žirafy.

5. Úřad shledal nutnost zamítnout napadenou přihlášku ochranné známky v celém rozsahu přihlášených výrobků a služeb (ve třídách 5, 10, 25 a 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb), neboť zcizení známkového motivu určitého označení – užívaného pro specifickou činnost namítajícího – přetrvává bez ohledu na to, pro jaké výrobky a/nebo služby dotčené označení přihlášeno.
6. Taktéž Úřad dospěl k závěru, že důkazy (číslo 20-24, resp. č. 14-18 dle číslování dokladů v rozhodnutí Úřadu) předložené namítajícím svědčí o tom, že přihlašovatel prostřednictvím napadené přihlášky OZ negativně ovlivňuje činnost namítajícího provozovanou pod staršími OZ, zejména pak ve spojení s namítanou kombinovanou OZ 293615 v podobě visačky s obrazovým prvkem žirafy užívanou pro dobrovolnou certifikaci zdravotně nezávadné dětské obuvi. Namítající se tak dle Úřadu oprávněně cítí dotčen ve svých právech neboť ztížení nebo až znemožnění jeho činnosti by se týkalo nejen jeho samotného, ale také všech jeho licencionářů, resp. subjektů oprávněných jím udělovanou certifikací o zdravotně nezávadné dětské obuvi užívat. O snaze přihlašovatele prostřednictvím napadeného označení těžít z dlouhodobých aktivit namítajícího a z propagace jeho starších OZ s obrazovým motivem žirafy v souvislosti s předmětnou certifikací zdravé dětské obuvi pak dle Úřadu svědčí zejména to, že dotčené napadené označení je v podstatě shodné (vyjma bílémodrého pozadí) s ochrannou známkou č. 299223, která byla ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ prohlášena za neplatnou s účinky ex tunc.
7. Ostatními, namítajícím uplatněnými, námitkovými důvody podle 7 odst. 1 písm. a) a b) ZOZ se Úřad nezabýval s ohledem na nadbytečnost z důvodu zamítnutí předmětné přihlášky OZ v celém rozsahu na základě námitek podle § 7 odst. 1 písm. k).
8. O podaném rozkladu, který se v podstatných bodech shoduje s body žalobními, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kdy právnímu posouzení Úřadem zjištěného skutkového stavu plně přisvědčil a na jednotlivé rozkladové námitky podrobně reagoval.

II. Žaloba

9. Žalobce v žalobě nejprve popsal průběh řízení u Úřadu a uvedl argumentaci žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí, které napadl v plném rozsahu pro nezákonnost spočívajícím nesprávném právní posouzení závěru o naplnění zákonných předpokladů ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ. Poukázal na předpoklady, které musí být splněny u přihlášky ochranné známky podané ve zlé víře, a měl za to, že samotná vědomost přihlašovatele o existenci jiné starší ochranné známky není dostatečným důvodem pro zamítnutí přihlášky z důvodu nedostatku dobré víry, neboť zde musí existovat i určitá nespravedlivá výhoda přihlašovatele způsobená právě přihlášením příslušné ochranné známky, a současně musí dojít k zásahu do práv namítajícího. K tomu označil odbornou literaturu.
10. V *prvním žalobním bodu* žalobce odkázal na skutková zjištění na straně 12 a 13 žalobou napadeného rozhodnutí, obsahující přehled výrobků a služeb, pro které bylo přihlašované označení žalobcem přihlašováno, a současně vymezující výrobky, pro něž jsou namítané OZ zapsány (obuv veškerého druhu – třída 25, resp. ortopedická obuv – třída 10 a obuv, obuv gymnastická, lyžařská, koupací, plátěná, plážová, sportovní, obuv pro fotbal, vše v rámci této třídy – třída 25) s tím, že z nich vyplývá, že namítané OZ používají ochrany pouze pro obuv, zatímco přihláška OZ byla žalobcem podána pro jiné výrobky a služby,

kteřé nejsou shodné ani podobné. Žalovaný tak pochybil, neboť měl k rozsahu ochrany namítaných OZ dle § 8 odst. 1 věta první ZOZ přihlédnout, neboť ve známkovém právu obecně platí, že práva z ochranné známky lze uplatňovat a namítat pouze v rozsahu jejich ochrany, tj. pro výrobky a služby, pro které je zapsána.

11. Žalovaný však zcela přebíral celou argumentaci a právní závěry v rozhodnutích o prohlášení ochranných známek žalobce č. 310279 a č. 299223 za neplatné, v nichž byla rovněž uplatněna existence namítaných OZ. Tyto zneplatněné OZ žalobce však byly na rozdíl od přezkoumávané věci zapsány i pro výrobky totožné či podobné. Žalovaný měl přihlédnout ke konkrétním individuálním skutečnostem a promítnout je do právního posouzení. Žalovaný zcela pominul, že přihlašovaným označením mají být označeny jiné výrobky a nikoli boty. Jeho argumentace, že v důsledku užití shodného zvířecího prvku budou porovnávána označení ve vztahu k dětské obuvi vnímána spotřebiteli stejně, je nelogická a postrádá jakýkoli racionální základ. V případě namítaných OZ jde o ochranné známky kombinované (neobsahující slovní prvek „žirafka“) a ochrannou známku obrazovou, u níž je grafický prvek představující motiv žirafy/žirafky i celkový vzhled oproti přihlašovanému označení odlišný. Namítané OZ požívají ochrany ve vyobrazení, ve kterém jsou zapsány v rejstříku. Byť lze souhlasit, že u tohoto námitkového důvodu nejde o posouzení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ, tj. zkoumání shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobku či služeb s cílem posoudit, zda existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, avšak tyto z pohledu známkového práva zcela zásadní skutečnosti nelze odbýt strohým tvrzením, že „z hlediska významového je žirafka jako žirafka“. Přihlašovanou OZ má být označováno jiné zboží (oblečení) a není tudíž zřejmé, jak by využití graficky zcela odlišného vyobrazení motivu „žirafky“ mohlo vést spotřebitele k domněnku, že toto zboží vykazuje vlastnosti certifikované dětské obuvi. Že by namítající užíval tento motiv i pro certifikaci jiného zboží nebylo v průběhu řízení ani tvrzeno.
12. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce vytkl žalovanému nesprávné právní posouzení závěru o naplnění zákonných předpokladů ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ a považoval argumentaci žalobou napadeného rozhodnutí za absurdní, neboť vede k závěru, že existencí namítaných OZ je užití motivu „žirafky“ pro přihlašované ochranné známky navždy zapovězeno, a to bez ohledu na skutečnost, jak by byl tento motiv přihlašované ochranné známce užit či vyobrazen a pro jaké výrobky a služby by byla přihlašována. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 18/2018-39 a č. j. 1 As 3/2008-195 s tím, že důkazní břemeno ohledně skutečností svědčících o nedostatku dobré víry na straně přihlašovatele leželo na namítajícím. Ten však v námitkovém řízení a navazujícím rozkladovém řízení neprokázal, že by žalobci přihlášením napadené OZ vznikla jakákoliv nespravedlivá výhoda, a současně došlo (nebo mohlo dojít) k negativnímu zásahu do práv namítajícího. Samotná skutečnost, že žalobce o existenci namítaných ochranných známek věděl z předchozích řízení o neplatnost jeho ochranných známek, nemůže sama o sobě vést k závěru o absenci dobré víry žalobce jako přihlašovatele. Žalovaný se s existencí či neexistencí dobré víry žalobce při podání přihlášky dostatečně nevypořádal, z jeho rozhodnutí nevyplývá, zda měl žalobce jednat ve zlém úmyslu nebo zda lze jeho jednání hodnotit jako hrubě nedbalé. V tomto ohledu balancuje rozhodnutí žalovaného na hraně přezkoumatelnosti.
13. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že existence dosud neskončených řízení o správních žalobách u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 34/2016 a 8 A 35/2016, proti rozhodnutím žalovaného, jimiž byly pravomocně prohlášeny

ochranné známky žalobce č. 310279 a 299223 za neplatné dle § 32 odst. 3 za použití § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ, nemá na průběh řízení v projednávané věci význam a svědčí pouze o tom, že žalobce o existenci namítaných ochranných známek věděl. K tomu žalobce tvrdil, že v uvedených žalobách namítal nesprávné právní posouzení za situace, kdy jeho ochranné známky (slovní OZ „žirafka“ a kombinovaná OZ téměř totožná s přihlašovanou OZ) byly zneplatněny s poukazem na existenci starších namítaných OZ, přičemž byly zapsány i pro výrobky shodné či obdobné jako ochranné známky namítané. Žalobce považoval za nejvýš pravděpodobné, že by případné zrušení rozhodnutí o neplatnosti soudem z důvodu nesprávného právního posouzení vedlo k zamítnutí podaných námitek, případně příznivého rozhodnutí o rozkladu žalobce. I když § 45 odst. 1 ZOZ přerušení známkou právního řízení vylučuje, nic Úřadu nebránilo, aby skončení řízení o žalobách, které mohou mít vliv na výsledek řízení o zápisu přihlašovaného označení v této věci vyčkal a posléze v řízení o přihlášce s ohledem na jejich výsledky pokračoval.

14. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného.

15. Ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu žalovaný předně poukázal na nepravdivost tvrzení žalobce v bodě 19 žaloby s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 věta první ZOZ, kde žalobce uvedl „*neboť ve známkovém právu obecně platí, že práva z ochranné známky lze uplatňovat a namítat pouze v rozsahu jejich ochrany, tj. pro výrobky a služby, pro které je zapsána*“ a tvrdil, že v případě námitkového důvodu nedobré víry tomu tak není, zde se vůbec o výrobcích a službách nemluví, toto právo přiznává zákon každému, kdo je dotčen na svých právech přihláškou ochranné známky, která nebyla podána v dobré víře (poznámka soudu-podtržení uvedeno žalovaným). Žalovaný dále citoval z ustanovení § 8 odst. 1 věta první ZOZ, kdy v citaci zdůraznil slovo „užívat“ a konstatoval, že práva a důvody uplatňovat námitky jsou zakotvena v § 7 odst. 1 písm. a) až k) ZOZ, přičemž ne všechny námitkové důvody jsou spojeny s výrobky a službami. K tomu poukázal na judikaturu zdejšího soudu sp. zn. 5 Ca 33/2007 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) sp. zn. 7 As 59/2010.
16. K výtce nesprávného právního posouzení a nesprávného závěru o naplnění zákonných předpokladů námitkového důvodu dle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ uplatněném v druhém žalobním bodu žalovaný uvedl, že se třemi podmínkami posuzování nedobré víry zabýval a vypořádal se s nimi tak, jak je obvyklé a v souladu s ustálenou judikaturou a své závěry jednoznačně uvedl a odůvodnil argumentací na straně 25 – 32 svého rozhodnutí. Důkazy předložené stranami sporu posoudil a hodnotil ve světle podmínek stanovených zákonem a judikaturou ve smyslu rozsudku NSS sp. zn. 1 As 3/2008-195, a dospěl k závěru, že přihlašovatel věděl či mohl vědět o starším právu namítajícího z důkazů doložených na podporu tvrzení o užívání namítaných OZ a také z předchozích správních sporů u ochranných známek č. 310279 a č. 299223 (strana 25 až 26 rozhodnutí). Přihlášením napadené OZ došlo či mohlo dojít k poškození namítajícího, jak vyplývá ze str. 26 – 28 jeho rozhodnutí. Konstatoval, že v daném řízení se posuzuje dotčení práv namítajícího pro případ, že by přihlašovaná OZ byla zapsána jako potenciální možnost, nikoli jako újma, která již skutečně nastala (na rozdíl od prohlášení OZ za neplatnou). K tomu poukázal na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 25/2017-34.
17. Zdůraznil, že ze všech zjištěných skutečností se jeví jako fakt, že pokud by stejným motivem žirafy/žirafky, kterou by byla označována či pod ní nabízena jakákoli obuv, která nenese certifikát namítajícího, že by mohlo docházet ke znevážení a zpochybnění

věrohodnosti samotné certifikace zdravé dětské obuvi provozované namítajícím pod jeho staršími OZ obsahujícími známkový motiv žirafy. Poukázal na konkrétní důkazy č. 14 – 16, z nichž seznal, že žalobce prostřednictvím napadené přihlášky OZ negativně ovlivňuje činnost namítajícího provozovanou pod staršími OZ, zejména pak ve spojení s namítanou kombinovanou OZ v podobě visačky s obrazovým prvkem žirafy užívanou pro dobrovolnou certifikaci zdravotně nezávadné dětské obuvi.

18. Dotčení na právech namítajícího považoval za evidentní v podobě těžení s rozlišovací způsobilostí kombinované OZ užívané namítajícím v obchodním styku.
19. K otázce, zda existuje či neexistuje důvod, který by jednání žalobce ospravedlnil, žalovaný neshledal jako oprávněné důvody, že přihlášku podal s dobrým úmyslem, neboť takto má až do rozhodnutí soudu ve věci zneplatnění OZ č. 310279 a č. 299223 (dále též „zneplatněné OZ“) zajištěnu legitimitu užívání názvu prodejny a obchodní činnost, která by jinak faktickým přejmenováním utrpěla značnou finanční újmu rovnající se likvidaci. Konstatoval, že žalobce pozbyl práva plynoucí z vlastnictví zneplatněných známek, ale k přejmenování prodejny může být nucen na základě rozsudku v nekalosoutěžním řízení nebo v řízení o porušování práva k ochranné známce a tento argument k ospravedlnění tedy není důvodný. K dalšímu důvodu i rozkladové námitce, že existuje velké množství ochranných známek se žirafou zapsaných pro různé výrobky či služby uvedl, že se v řízení dle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ posuzuje nikoli podobnost a množství libovolných existujících OZ, ale že je zde hlavní vůle namítajícího/OZŘ. Ta jediná a sama subjektivně rozhoduje o tom, proti kterým označením podá či nepodá námitky nebo návrh na neplatnost a doloží důkazy na podporu svých tvrzení o zásahu do jejích práv. Navíc podobnost, která se pak v námitkovém řízení hodnotí a závěry, které z toho žalovaný vyvodí, jsou vždy dány právě ke konkrétní namítané OZ či namítanému přihlašovanému označení, v tomto případě přihlášky napadené OZ a nikoli k jiným označením, které mohou či nemusejí být podobná s namítanými OZ, což ale není předmětem tohoto řízení.
20. V podrobnostech v argumentaci k tomuto žalobnímu bodu uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí a shrnul, že byly splněny podmínky § 7 odst. 1 písm. k) dle výkladové praxe, která vychází z rozhodnutí NSS č. j. 1 As 3/2008-195, tj. bylo prokázáno, že přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět existenci namítaného označení, a dále, že podáním napadené přihlášky OZ došlo k poškození namítajícího a že neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil.
21. Ve vztahu k třetímu žalobnímu bodu, podle nějž měl žalovaný vyčkat na výsledek soudních řízení ve věci zneplatněných OZ a pokračovat v řízení o přihlášce OZ s ohledem na jejich výsledky žalovaný konstatoval, že jsou rozhodnutí ve věci neplatnosti výše uvedených OZ pravomocná, žalobám, směřujícím proti nim, nebyl soudem přiznán odkladný účinek a žalovaný tak měl právo ve věci rozhodnout. Naopak žalobce mohl situaci ovlivnit tak, že by nepodal napadenou přihlášku OZ a vyčkal výsledku soudních řízení, a pro případ úspěchu, kdy by soud rozhodl v jeho prospěch, nemusel být v situaci, kdy bylo vydáno další rozhodnutí žalovaného v jeho neprospěch.
22. K ostatním vyjádřením žalobce v podané žalobě uvedl, že neobsahují konkrétní argumenty, jsou spíše teoreticko-právními pohledy na dobrou či zlou víru, případně obsahují citace zákona nebo judikatury, proto se k nim již nevyjadřoval.
23. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl, neboť žalobou napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu se ZOZ a správním řádem.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

24. Osoba zúčastněná na řízení uplatnila svá práva, k žalobě ani k průběhu řízení před soudem se ale nevyjádřila.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

25. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce důkazy nenavrhol, soud o nich proto nerozhodoval a vyšel ze správního spisu, který je vždy podkladem pro přezkum zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí soudem.
26. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
28. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. k) v rozhodném znění (do 31. 12. 2018) přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.
29. Podle ust. § 8 odst. 1 věta první téhož zákona vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna.
30. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud proto z obsahu spisového materiálu jen ověřil, že přihláška napadené OZ byla přihlášena s právem přednosti ode dne 21. 9. 2015, zveřejněna dne 13. 1. 2016, pro výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (5) kalhotky plenkové pro děti; (10) dětské lahve, lahve pro kojence, lahve sací pro kojence, dudlíky na dětské lahve, dudlíky pro děti, dudlíky pro kojence, polštářky (uspávací) při nespavosti, (25) bryndáčky (ne z papíru), bundy sportovní, bundy sportovní s kapucí (s kožešinovou nebo plyšovou vložkou), čapky (přiléhavé), čelenky, čepice, čepice s kšilty, chrániče uší (proti chladu, jako pokrývka hlavy), kabátky krátké, kabáty (svrchní), kalhoty, kombinézy (oděvy), konfekce, kostýmy (maškarní), košile, oblečení, pláštěnky, ponožky, prádlo (spodní), punčocháče (punčochové kalhoty), punčochy, pyžama, rukavice, rukavice palcové, sukně, svetry, svetry silné vlněné, svetry a bundy sportovní, svrchní kabáty, šály, šály na krk, šátky kolem krku, šátky, šály, tílka, košilky, nátečníky, trička, výbavička pro novorozence, župany, (35) maloobchodní prodej obuvi, velkoobchodní prodej obuvi.
31. První namítaná kombinovaná ochranná známka č. 212805 (v provedení shora) byla s právem přednosti ode dne 27. 6. 1997 zapsána dne 28. 9. 1998 pro výrobky „obuv veškerého druhu“ zařazené ve třídě 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Druhá namítaná kombinovaná ochranná známka č. 293615 (v provedení shora) a třetí namítaná obrazová ochranná známka č. 293614 (v provedení shora) byly obě s právem přednosti ode dne 11. 6. 2007 shodně zapsány dne 24. 10. 2007 pro seznam výrobků zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků služeb: (10) ortopedická ; (25) obuv, obuv gymnastická, lyžařská, koupací, plátěná, plážová, sportovní, obuv pro fotbal, vše v rámci této třídy.
32. Ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu soud předně ve shodě se žalovaným odmítá tvrzení žalobce a jeho odkaz na § 8 odst. 1 věta první ZOZ, kdy uvedl „*ve známkovém právu obecně platí, že práva z ochranné známky lze uplatňovat a namítat pouze v rozsahu jejich*

ochrany, tj. pro výrobky a služby, pro které je zapsána“. Soud k tomu poukazuje na úplné znění věty první § 8 odst. 1, kde se uvádí „vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna“. Žalobce pomíjí, že předmětem řízení nyní projednávané věci bylo posouzení důvodnosti námitek osoby zúčastněné na řízení proti přihlášce napadené ochranné známky žalobce, uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ „tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře“. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, že právě v tomto rozsahu námitkami napadené přihlašované označení žalobce posuzovaly, a to ve vztahu ke starším ochranným známkám osoby zúčastněné na řízení, a zkoumaly v souladu s ustálenou rozhodovací praxí žalovaného a soudní judikaturou splnění tří aspektů citovaného ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ tak, jak je prvně shrnul rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 3/2088-195. K tomu soud dále poukazuje na úvodní větu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až k) ZOZ „přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky)“, aby dále toto zákonné ustanovení vytкло aktivně legitimovaný subjekt, který může námitky u Úřadu uplatnit. Jím je podle písmene k) v projednávané věci právě osoba zúčastněná na řízení jako ten „...kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře“. Z toho je zřejmé, že nelze vejít na shora uvedené tvrzení žalobce o tom, že ve známkovém právu obecně platí, že práva z ochranné známky lze uplatňovat a namítat pouze v rozsahu jejich ochrany, tj. pro výrobky a služby, pro které je zapsána. To již ostatně judikoval zdejší soud v rozsudku ze dne 17. 2. 2009 č. j. 7 Ca 333/2006-53 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010 č. j. 7 As 59/2010-90. Z nich vyplývá „Smyslem ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách je zabránit takovému zápisu ochranné známky, jehož přihláška byla vedena úmyslem nekale soutěžit s konkurentem, tedy nebyla podána v dobré víře.“, a dále „zákon o ochranných známkách nepodmiňuje uplatnění námitek ve smyslu ust. § 7 odst. 1 k) vlastnickým právem k již zapsané shodné či obdobné ochranné známce. Smyslem citovaného ustanovení, jak již bylo zdůrazněno, je neumožnit zápis ochranné známky, pokud je její přihlašovatel veden úmyslem jednat způsobem, jenž překračuje obvyklé obchodní zvyklosti a standard jednání soutěžitelů, kteří si vzájemně konkurují na relevantní trhu. Omezením namítatelů v této oblasti pouze na vlastníky ochranných známek by byl popřen smysl ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách. Podle citovaného ustanovení tedy může uplatnit námitku ten, kdo tvrdí, že přihláškou, jež byla podána ve zlé víře, je dotčen na svých právech, tedy nikoliv pouze na právech vyplývajících ze zapsané ochranné známky. V tomto ohledu tak má stejné právo vznést námitku jak vlastník ochranné známky, tak osoba, která uvádí do oběhu výrobky se shodným či obdobným označením jako je označení přihlašované a může být přihláškou dotčena na svých právech, jak tomu ostatně bylo např. ve věci Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli. Prokáže-li osoba, jejíž práva jsou přihláškou dotčena, že přihlašovatel ji podal ve zlé víře, nelze přihlašované označení do rejstříku zapsat. Skutečnost, že třetí osoba (namítatel) používá dané označení dlouhou dobu a toto tak získá všeobecnou známost a že na základě vnitrostátního práva požívá č. j. 7 As 59/2010 - 99 nezapsané označení určité úrovně právní ochrany je jednou z okolností, jež může hrát roli při posuzování vědomosti konkurenta (přihlašovatele) o takovém užívání označení (bod 39. a 46. rozhodnutí ve věci Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli). Námitka stěžovatele, že Úřad je v rámci zkoumání dobré víry povinen přihlídnout k okolnosti, že namítatel podle ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách nemá svá práva chráněná institutem ochranné známky, tak není důvodná“ (str. 98 a 99 rozsudku NSS).

33. K podání námitek podle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ je tak aktivně legitimován široký okruh subjektů, resp. slovy zákonodárce ten „*kdo je dotčen ve svých právech přihláškou*“. Tedy to nejsou jen vlastníci starších ochranných známek, a dotčená práva mohou být mnohem širší než jen taková, která plynou z výlučného práva „*užívat*“ ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna, jak se uvádí v citovaném ustanovení § 8 odst. 1 věta první ZOZ. Ve shodě se žalovaným soud proto zdůrazňuje, že u námitkového důvodu nedobré víry se vůbec o výrobcích a službách nemluví, neboť toto právo zákon přiznává každému, kdo je dotčen na svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře. Ne všechny námitkové důvody podle § 7 odst. 1 písm. a) až k) ZOZ jsou spojeny s výrobky a službami. Nelze tak vytýkat žalovanému, že ustanovení § 8 odst. 1 věta první ZOZ v žalobcem tvrzeném rozsahu důvodů nezohlednil a setrval na své argumentaci a právních závěrech tak, jak je již uvedl v rozhodnutích o prohlášení ochranných známek žalobce č. 310279 a č. 290223 za neplatné.
34. Lze přisvědčit žalobci, že žalovaný a Úřad z důvodů rozhodnutí o zneplatnění uvedených ochranných známek žalobce vyšli, resp. na ně poukázali. Stalo se tak však opodstatněně, neboť argumentace účastníků řízení a důkazy uplatněné v řízeních o návrzích na neplatnost daných OZ, podané osobou zúčastněnou na řízení, byly obdobné těm, které Úřad a žalovaný posuzovali v nyní projednávané věci. Je tedy logické, že Úřad a žalovaný tuto argumentaci, důkazy a své posouzení použili, resp. k nim přihlédl (str. 30 žalobou napadeného rozhodnutí).
35. Z výše uvedeného je zřejmá nedůvodnost i dílčích námitek tohoto žalobního bodu, v nichž žalobce poukazoval na to, že namítané OZ požívají ochrany pouze pro obuv, zatímco jeho přihláška byla podána pro jiné výrobky a služby, které nejsou shodné ani podobné, jakož i jeho nesouhlas s argumentací žalovaného, že v důsledku užití shodného zvířecího prvku budou porovnávána označení ve vztahu k dětské obuvi vnímána spotřebiteli stejně. Podrobnější stanovisko soudu k těmto dílčím námitkám vyplyne z posouzení druhého žalobního bodu.
36. Žalobní námitka tak není důvodná.
37. Soud neshledal opodstatněný ani *druhý žalobní bod*, v němž žalobce namítal nesprávné právní posouzení o naplnění zákonných předpokladů námitkového důvodu dle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ. K tomu soud předně uvádí, že žalobce nečiní sporným, že o existenci namítaných ochranných známek věděl z předchozích řízení o neplatnosti jeho ochranných známek, jak bylo uvedeno shora. Tvrdil ale, že osoba zúčastněná na řízení neunesla důkazní břemeno ohledně skutečností svědčících o nedostatku dobré víry a neprokázala, že by žalobci vznikla jakákoli nespravedlivá výhoda a přihlášením, že by současně došlo nebo mohlo dojít k negativnímu zásahu do práv osoby zúčastněné na řízení. K tomu dále tvrdil, že se žalovaný s těmito okolnostmi dostatečně nevypořádal a jeho rozhodnutí „balancuje“ na hraně přezkoumatelnosti. Soud však žalobou napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným v tomto ani jiném ohledu. Žalovaný totiž v odůvodnění svého rozhodnutí pečlivě, podrobně, výstižně a důsledně vypořádal všechny rozkladové námitky žalobce včetně těch, které směřovaly proti nesprávnému právnímu posouzení ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ. Vyšel přitom ze zjištěného skutkového stavu a důkazů, které na obranu svých starších OZ v námitkovém řízení uplatnila OZŘ. Soud pro úplnost dodává, že prostý nesouhlas žalobce s právním posouzením věci nemůže založit nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí.

38. Zákonným je i vlastní právní posouzení daného skutkového stavu žalovaným a soud jeho závěrům, jakož i závěrům Úřadu plně přisvědčuje, a ve shodě s nimi považuje za splněné podmínky ust. § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ . Žalovaný ve věci žalobce rozhodl v souladu se svou rozhodovací praxí, jak je soudu známa z jeho přezkumné činnosti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, jakož i ustálené judikatury správních soudů, zejména Nejvyššího správního soudu a jeho stěžejního rozsudku ze dne 30. 4. 2008 č. j. 1 As 3/2008-195, v němž NSS v právní větě I. uvedl *„Při zjišťování, zda přihláška ochranné známky byla podána v dobré víře ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, je nutno posoudit, zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky namítatele, zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele, a konečně, zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Současně je třeba přihlídnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.“*
39. K samotnému tvrzení o vadách právního posouzení soud z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, na něž dle ustálené rozhodovací praxe správních soudů hledí jako na jeden celek, jakož i z obsahu spisového materiálu ověřil, že Úřad a žalovaný ve svých závěrech vyšli ze všech tří shora vytčených podmínek posuzování nedobré víry. Zohlednili přitom individuální okolnosti dané věci, posoudili důkazy uplatněné osobou zúčastněnou na řízení/namítajícím každý jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti a uvedli právní závěry, pro které shledali naplnění ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ, tedy že osoba zúčastněná na řízení byla dotčena ve svých právech přihláškou žalobce, neboť tato nebyla podána v dobré víře. Úřad a žalovaný při zkoumání podmínek pro uplatnění tohoto námitkového důvodu OZŘ nejprve hodnotili podobnost porovnávaných ochranných známek, nikoli ovšem ve smyslu zkoumání podobnosti a následné zaměnitelnosti dle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ ale tak, aby mohli uvážit o naplnění námitkového důvodu podání přihlášky v nedobré víře. Zabývali se tím, zda se porovnávaná označení z celkového pohledu vizuálně liší, jak je budou spotřebitelé vnímat po sémantické (významové) stránce, jakož i z fonetického hlediska, vše náhledem průměrného spotřebitele. Poté dospěli k závěru, kterému soud plně přisvědčuje, a sice že z hlediska hodnocení podobnosti, event. vyvolání představy souvislosti v případě, kdy porovnávaná označení obsahují shodný motiv, tj. vyobrazení stejného živočišného druhu, které je navíc u přihlašovaného označení doplněno slovním popisem „ŽIRAFKA“, nelze vyloučit asociaci mezi danými označeními. Nejsou při tom rozhodné rozdíly v grafickém ztvárnění obrazových prvků porovnávaných označení či grafické ztvárnění slovního prvku „ŽIRAFKA“ u přihlašovaného označení, neboť toto rozdílné zpracování obrazového prvku Úřad v prvním stupni a žalovaný jako odvolací orgán zohlednil a v důsledku toho shledal, že celkový vzhled porovnávaných označení je odlišný, tj. porovnávaná označení nejsou shodná ani podobná z vizuálního hlediska. Jinak tomu je ale z hlediska sémantického (významového), u něž považují označení za shodná, neboť prostřednictvím stejného zvířecího motivu (žirafy), budou spotřebitelem stejně i vnímána. Důvodně tak v této souvislosti odmítli argument žalobce, že spotřebitel rozlišuje mezi nákupem v jeho prodejně Žirafka a koupí obuvi s certifikací, tj. s visačkou s vyobrazením Žirafy osoby zúčastněné na řízení. Ačkoli žalobce toto své tvrzení nijak konkrétně neodůvodnil, žalovaný měl za to, že jej žalobce zřejmě opírá o obsah internetové diskuze, kterou ovšem považuje žalovaný za ojedinělou a již z tohoto důvodu nemůže eliminovat riziko, které ve shodě s Úřadem žalovaný spatřil, tedy, že se spotřebitelská veřejnost může mylně domnívat, že certifikace udělována osobou zúčastněnou na řízení za přísných podmínek se

vztahuje na veškerou obuv nabízenou či prodávanou/propagovanou žalobcem, neboť sám žalobce užívá označení s motivem „žirafy/Žirafky“ pro celý svůj sortiment výrobků (jako označení prodejny), a to navíc ve spojení se sloganem „zdravá dětská obuv“ (str. 22 – 26 napadeného rozhodnutí.).

40. Žalovaný právem nevešel ani na rozkladovou námitku žalobce, že jsou porovnávána označení foneticky rozdílná z důvodu, že „žirafa“ je vnímána jako dospělý jedinec, zatímco „žirafka“ jako mládě žirafy a přisvědčil posouzení Úřadu, že z fonetického hlediska nelze vyloučit shodu, neboť s ohledem na v podstatě nedistinktivní či méně distinktivní slovní prvky obsažené v namítaných kombinovaných OZ a absenci jakýchkoliv slovních prvků u třetí namítané OZ, budou běžní spotřebitelé starší ochranné známky vyslovovat popisem dominantního a určujícího obrazového prvku, tedy jako „žirafa“ či „žirafka“, což v porovnání s výslovností slovního prvku přihlašovaného označení, tj. „žirafka“ zní velmi podobně či zcela shodně.
41. Ve shodě s Úřadem tak žalovaný důvodně shledal, že napadené označení je natolik podobné namítaným OZ, resp. označením, že jeho přihlášení/jeho registrace jako ochranné známky by namítající mohl pociťovat jako zásah do svých starších práv.
42. Dále se žalovaný zabýval *první podmínkou* shora citovaného rozsudku NSS ve věci sp. zn. 1 As 3/2008, zda žalobce jako přihlašovatel věděl či mohl vědět o starším právu osoby zúčastněné na řízení a ve shodě s Úřadem (str. 25-26 rozhodnutí Úřadu) z důkazů doložených na podporu tvrzení o užívání namítaných OZ, a také z řízení o neplatnosti výše označených ochranných známek žalobce, dospěl k závěru, že tato podmínka je splněna (str. 27 a 28 napadeného rozhodnutí). Soud k tomu doplňuje, že žalobce ostatně nesplnění této podmínky ani nerozporoval.
43. K prokázání *druhé podmínky*, a sice zda došlo či mohlo dojít k poškození osoby zúčastněné na řízení přihlášením napadené ochranné známky žalobce, žalovaný poukázal na závěry Úřadu na str. 26 – 28 jeho rozhodnutí a zdůraznil, že námitkové řízení je vedeno před zápisem ochranné známky do rejstříku a logicky se tak posuzuje dotčení práv a namítajícího jako potenciální možnost do budoucna nikoli jako újma, která již nastala. K tomu důvodně poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 25/2017-34, z něhož je zřejmá rozdílnost posouzení od řízení, které je vedeno o prohlášení ochranné známky za neplatnou. Ke splnění tohoto aspektu, tj. zda došlo nebo by mohlo dojít k poškození namítatele, žalovaný konstatoval na základě zjištěného skutkového stavu, a zejména s poukazem na důkazy č. 14-16, uplatněné osobou zúčastněnou na řízení v námitkách (kopie dopisu ze dne 17. 10. 2014, v níž tehdejší zástupce žalobce vyzývá osobu zúčastněnou na řízení, aby s ohledem na existenci zneplatněných ochranných známek žalobce neudělovala společnosti Obuv – Žirafka s. r. o. žádné certifikáty či certifikační listiny; kopie dopisu ze dne 9. 2. 2015, v němž zástupce společnosti AHOLD CZECH REPUBLIK a. s. upozorňuje OZŘ na to, že žalobce brání uvedené společnosti v užívání označení/certifikace s motivem žirafky s ohledem na existenci svých ochranných známek „ŽIRAFKA“, a požaduje po nich finanční odškodnění, a kopie dopisu ze dne 20. 10. 2015 tehdejšího zástupce žalobce adresovaný společnosti AHOLD CZECH REPUBLIK a. s. s výzvou k mimosoudnímu řešení a jednání z důvodu porušení práv k nezplatněným ochranným známkám žalobce), že pokud by stejným motivem „žirafy/žirafky“ byla označována či nabízena jakákoliv obuv, která nenese certifikát osoby zúčastněné na řízení, mohlo by docházet ke znevážení a zpochybnění věrohodnosti samotné certifikace zdravé dětské obuvi provozované osobou zúčastněnou na řízení pod jejími staršími ochrannými známkami obsahujícími známkový motiv žirafy. Z důkazů č.

14 až 16 tak shledal, že žalobce přihlašovanou OZ negativně ovlivňuje činnost OZŘ provozovanou pod zmíněnými staršími OZ, zejména ve spojení s druhou namítanou kombinovanou ochrannou známkou v podobě visačky s obrazovým prvkem žirafy, užívanou pro dobrovolnou certifikaci zdravotně nezávadné dětské obuvi. Dotčení práv OZŘ považoval žalovaný za evidentní v podobě těžení z rozlišovací způsobilosti zmíněné druhé namítané ochranné známky užívané OZŘ v obchodním styku, neboť pokud by se na trhu objevilo označení, které obsahuje stejný motiv, jímž je žirafí mládě/žirafa, mohli by se spotřebitelé domnívat, že i další výrobky žalobce, tedy nejen výrobky-dětská obuv, vykazují vlastnosti certifikované obuvi a žalobce by tak zvýšil renomé své i svých výrobků, nikoli ovšem v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi, přičemž takové „vezení se“ na úspěších OZŘ či osob, kterým uděluje OZŘ certifikaci v podobě označení, které odpovídá namítaným OZ, by podle žalovaného nemělo požívat právní ochrany. Žalobce by takovou výhodu získal bez vynaložení odpovídajícího úsilí, zatímco výrobci dětské obuvi jako zájemci o udělení certifikace od OZŘ ne zřídka musí plnit náročné zejména technické podmínky vyžadující i finanční investice pro dosažení zdravotně nezávadné obuvi. Tím by mohlo dojít rovněž k rozmělnění rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek OZŘ a bylo by zneužito její úsilí a investice do propagace certifikace, mohla by se tak oprávněně cítit dotčena svých právech, neboť ztížení nebo i znemožnění její činnosti by se netýkalo jenom jí, ale též jejich licencionářů. Mohlo by tím dojít i k rozmělnění rozlišovací způsobilosti ochranné známky namítajícího /OZŘ a bylo by zneužito jeho úsilí a investice vložené do propagace certifikace zdravotně nezávadné obuvi pro děti (str. 28-31 žalobou napadeného rozhodnutí). Žalovaný tak i v tomto ohledu aproboval závěr Úřadu a rozkladové námitky, které se svou podstatou shodují s dílčími námitkami druhého žalobního bodu, v tomto směru odmítl.

44. Ke splnění třetí podmínky pro úspěšnost námítky uplatněné dle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ, tedy zda existuje či neexistuje důvod, který by jednání žalobce ospravedlnil, žalovaný ve shodě s právními závěry Úřadu takové důvody nenalezl. Nevešel na tvrzení žalobce, že jeho přihláška nebyla podána ve zlé víře, nýbrž s dobrým úmyslem, neboť má až do rozhodnutí soudu ve věci zneplatněných ochranných známek zajistit legitimitu užívání názvu, prodejnu a své obchodní činnosti. Žalovaný k tomu obdobně jako později ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že prohlášení ochranných známek za neplatné pro žalobce neznamená povinnost přejmenovat svou obchodní prodejnu. K takovému opatření by musel žalobce přistoupit až na základě rozsudku soudu vydaného v řízení o nekalé soutěži či o porušení práv k ochranné známce. Nepřihlédl ani k argumentaci žalobce, že zvíře „žirafa/žirafka“ je velmi často používáno v souvislosti se širokým sortimentem dětského zboží, a to nejen u obuvi, ale i u oblečení, hraček apod., neboť stejně jako Úřad poukázal na to, že v nyní projednávané věci je nedobrá víra žalobce posuzována u přihlášky ochranné známky ve znění „ŽIRAFKA“ ve vztahu k obuvi se specifickými vlastnostmi, garantovanými odborníky v daném oboru, tj. zdravé dětské obuvi označené certifikátem osoby zúčastněné na řízení, přičemž tento certifikát uděluje pouze OZŘ v rámci své činnosti při užívání svých starších ochranných známek s motivem žirafy či žirafky.
45. Pokud žalobce v této souvislosti označil důkazy č. IV. – XI., tj. výtisky stránek z různých webových adres obsahujících slovo „žirafa“ nebo „žirafka“, pak k tomu žalovaný právem konstatoval, že daná slova nebo obrazový prvek obsahující žirafu či její část jsou ve většině těchto důkazů užívána jako název školky, zábavného parku, dětského centra, kavárny, pročez jsou tyto doklady ve vztahu k řízení v nyní projednávané věci nerelevantní. Jediný

důkaz, který svědčí užívání obrazového prvku tvořeného hlavou a krkem žirafy, je důkaz č. VII - označení obchodu (prodejny) s dětskou obuví. Také soud jej ale považuje za nedostatečný k prokázání tvrzení žalobce o častém používání motivu „žirafa/žirafka“ v souvislosti se širokým sortimentem dětského zboží, a proto nemůže ospravedlnit podání jeho přihlášky pro výrobky a služby ve třídách 5, 10, 25 a 35. K tomu žalovaný opodstatněně zdůraznil, že některé další subjekty, jež prodávají dětskou obuv označenou certifikátem OZŘ, užívají v souvislosti se svým obchodem označení „žirafa“ nebo „žirafka“, ale vždy se souhlasem OZŘ.

46. Nad rámec uvedeného žalovaný důvodně dodal, že i kdyby žalobce prokázal masivní užívání motivu žirafa/žirafka různými subjekty v souvislosti s výrobky a službami, pro které je nárokováno přihlašované označení, nebyl by to důvod, který by ospravedlnil podání jeho přihlášky, neboť osoba zúčastněná na řízení prokázala předloženými důkazy, že je napadenou přihláškou dotčena na svém právu ke starším ochranným známkám (strana 31-33 napadeného rozhodnutí).
47. Soud shora uvedenému posouzení žalovaným a Úřadem plně přisvědčuje, pro stručnost na něj odkazuje a v této souvislosti ve shodě se závěry výše citované judikatury NSS doplňuje, že v řízení podle § 7 odst. 1 písm. k) se posuzuje nikoli podobnost a množství libovolných existujících ochranných známek, ale podstatná je hlavní vůle osoby zúčastněné na řízení, která jediná a sama rozhoduje o tom, proti kterým označením podá či nepodá námitky nebo návrh na neplatnost a doloží důkazy na podporu svých tvrzení o zásahu do jejich práv.
48. Žalobní námitka proto není důvodná.
49. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce tvrdil, že měl žalovaný vyčkat výsledku soudního řízení o zneplatnění jeho ochranných známek a pokračovat v něm až po výsledku soudního přezkumu k podaným žalobám žalobce. Ani tento žalobní bod se nestal důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že rozhodnutí ve věci zneplatnění dvou ochranných známek žalobce č. 310279 a č. 299223 s účinky ex tunc nabyla právní moci, žalobce proti nim podal žaloby, které byly zdejší soudem projednávány pod sp. zn. 8 A 34/2016 a sp. zn. 8 A 35/2016 a návrhu na přiznání odkladného účinku uplatněného u každé žalob soud v těchto řízeních nevyhověl. Jak vyplývá z ustanovení § 45 odst. 1 ZOZ, nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení ochranných známek správní řád (poznámka soudu - zákon č. 500/2004 Sb., správní řád) s výjimkou ustanovení mj. o přerušení řízení. Z toho je zřejmé, že zákonodárce Úřadu ani žalovanému přerušení známkoprávního řízení ani neumožňuje. Žalovaný proto v souladu se zákonem řízení nepřerušil. Lze připustit, že by žalovaný mohl posečkat s vydáním rozhodnutí ve věci samé z důvodu vedení jiného soudního řízení, jehož výsledek může ovlivnit rozhodnutí v jím projednávané věci s přihlédnutím k důvodům, které účastník řízení, resp. žalobce uplatnil. Z postoje žalovaného, jakož i vyjádření k podané žalobě je však zřejmé, že žalovaný tyto okolnosti uvážil a s ohledem na to, že soud nepřiznal žalobám proti zneplatnění výše uvedených ochranných známek žalobce odkladný účinek, dospěl k závěru, že má právo ve věci rozhodnout. Soud takový závěr považuje s ohledem na skutkové okolnosti nyní projednávané věci a procesní stav (nepřiznání odkladného účinku žalobě) v soudních řízeních o přezkum zákonnosti rozhodnutí o zneplatnění ochranných známek žalobce za opodstatněný. Uvedené platí tím spíše, že, jak již bylo výše uvedeno, povinnost přerušit řízení zákon žalovanému ani Úřadu neukládá. Pro úplnost soud uvádí, že v obou řízeních (ve věci sp. zn. 8 A 24/2016 a sp. zn. 8 A 35/2016) byly žaloby zamítnuty, kasační stížnost nebyla podána.

50. Ani tato žalobní námitka tak není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení.

51. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
53. Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud osobě zúčastněné nařízení ničeho neuložil, proto jí náklady nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. dubna 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu